

[Bramsnæs.]

det er noget, vi ikke maa røre ved. Men det ærede Medlem var jo fuldkommen klar over, at de paagældende ikke selv havde skabt Kapitalerne. Derfor kan der ikke deraf udledes nogen som helst Beskyttelse for de store Formuer, som er arvet eller tjent paa let Maade, og jeg ser heller ingen Grund til den Kapitalbeskyttelse, der finder Sted i Øjeblikket.

Det ærede Medlems Bemærkninger om Kapitalens Værdi i Samfundet og Nødvendigheden ogsaa for Arbejderne af at lette Formueskatterne skal han vist ikke gaa alt for langt ud paa Landet med, for jeg er ikke sikker paa, at man dér vil tage dem for gode Varer. Jeg tror, det vil blive meget vanskeligt at faa Arbejdere til at forstaa, naar de sidder smaat i det, at de maa undvære noget, fordi vi skal have Penge ind til at lette Formueskatten med, og at det til syvende og sidst vil komme ogsaa dem til gode. Den Nationaløkonomi gaar ikke længere; den er gaaet i adskillige Aar i konservative Kredse, men den er forkert, og den gør intet Indtryk længere, heller ikke i nationaløkonomiske Kredse.

Det er nødvendigt at gaa i denne Retning, sagde det ærede Medlem, for ellers rejser Kapitalen udenlands; den højtærede Finansminister gjorde ogsaa paa ny lidt ud af dette, og ikke saa lidt i sit første Foredrag. Jeg husker saaledes, at den højtærede Finansminister sagde: Der er vel ingen i denne Sal, som ikke kender flere Tilfælde, hvor saadanne store Formuejere er rejst ud af Landet, fordi de kunde leve bedre og billigere i Udlandet. Jeg vil gerne melde mig som en af dem, der ingen saadanne Tilfælde kender, og jeg vil gerne have, at flere ærede Medlemmer vilde staa op og udtale sig om, hvor mange Tilfælde de kender, og nævne de Summer, det drejer sig om — de behøver jo ikke at nævne Navnene —, for saa vilde vi faa et Overblik over, hvad det betyder. Jeg kender, som sagt, ingen; men jeg tvivler ikke om, at den højtærede Finansminister, hvis Forbindelse med højfinansielle Kredse er større end min, kender en Del. Hvor megen Fordel de paagældende har haft af at rejse ud af Landet med Kapitalen, afhænger imidlertid af, hvor snedige de har været, og om de har passet godt paa at finde et Land, hvor der er lavere Skatter end i Danmark. Den Tro, at det kun er Danmark, der har en Beskatning, som virker paa de store Formuer og Indtægter, er forkert. Men maaske de kan komme til en Smaastat Syd paa, der ikke har et ordentligt Beskatningssystem, og maaske de saa kan

klare sig noget billigere dér, navnlig da rimeligvis ogsaa leve deres luksuøse Liv billigere. Det er ogsaa muligt, at de kan eksistere i et Land med et Skattesystem, der i og for sig er strengere eller lige saa strengt, men hvor man ikke bemærker dem, fordi de bor paa Hotel og derved ikke kommer ind under Skattepligten. Det vil alt saa sige, at det er lettere for dem at undrage sig Skattepligten dér end i Danmark. Men den Slags Ting faar mig ikke til at ændre mine Skattesynspunkter. Selv om nogle Velhavere i Danmark flygter ud af Landet, fordi de derved kan undgaa at betale Skat, vil jeg ikke lave vor Lovgivning om af den Grund. Det tror jeg heller ikke er nødvendigt. De vil nok ved given Lejlighed blive fundet derude og blive ramt af Skatten dér og vil da maaske opdage, at det har været en daarlig Forretning for dem. Men det beviser, hvilken Moral der hersker i de Kredse, man her lovgiver for; det viser, hvilken økonomisk og samfundsmæssig Moral der findes i de Millionærkredse, som nu skal have Skattelettelser, fordi man er bange for, at de ellers vil flygte ud af Landet, da de kan leve billigere og undgaa at betale Skat i Udlandet; det viser, hvilket Samfundssyn der raader i disse Grupper, og jeg gratulerer de Partier, som maa bøje sig for saadanne Samfundssynspunkter. Jeg agter ikke at indstille mine Skatteprincipper derefter.

Piper: Jeg skal paa dette Tidspunkt indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger. Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds sagde, at han ikke havde haft den Opfattelse, at Formueskatten var midlertidig, og nævnte saa Formueskatten fra 1903. Ja, det er ganske rigtigt; men den har jeg heller ikke nævnt. Naar jeg talte om, at den Skat, vi forhandler om, var midlertidig, tænkte jeg selvfølgelig paa den Skat, der blev indført under Krigsperioden. Den ubetydelige Formueskat, der blev gennemført i 1903, blev jo godkendt fra alle Sider, men det var ogsaa en Formueskat efter helt andre Principper end den, vi nu er inde under.

Baade det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds og det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds taler stadig om, at den Nedsættelse, der nu skal finde Sted, alene kommer dem til gode, som har Formuer. Ja, men det er jo en Selvfølge; thi de, der ikke har Formue, svarer ingen Formueskat, og de kan altsaa heller ikke faa Nedsættelse af denne Skat. Men hvis det nu var indirekte Afgifter, der var Tale om, hvis det